

Thierry Meyssan: FALEŠNÁ PROTIOFENZÍVA A ODMÍTNUTÍ DOBRÝCH SLUŽEB

- CZ24 News | 22. června 2023

UKRAJINA/RUSKO: Je to bláznivá hra. Kyjevská média tvrdí, že jeho armáda před čtrnácti dny zahájila protiofenzívu. To však neodpovídá tomu, co je vidět na bojišti. Rovněž tvrdí, že s nadějí vítá dvě mise dobrých služeb z Číny a Africké unie. Volodymyr Zelenskyj však přerušil jednání, která vedl s Moskvou, a přijal zákon zakazující jejich obnovení.

Zatímco západní tisk vojenskou realitu zamlčuje, Kreml o ní mluví otevřeně. Odborní publicisté se mohou pohybovat na frontě a publikovat, co si myslí, i když kritizují způsob fungování armády a její výsledky. Prezident Putin je přijímá a odpovídá na jejich nejtvrdší otázky v přímém televizním přenosu.

Podle kyjevských úřadů zahájila ukrajinská armáda 8. června „rozsáhlou protiofenzívu proti ruskému agresorovi“.

Protiofenzíva neexistuje

Ve vojenské literatuře se raději hovoří o protiútoku než o protiofenzívě. Protiútok spočívá ve využití momentální slabosti nepřítele k zahájení útoku. Vzpomeňme si na Napoleona u Slavkova, který nechal část svých vojsk odrazit, aby protivníka chytil do pasti, z níž vyšel vítězně.

Volba termínu „protiofenzíva“ není neutrální. Je to komunikační prostředek, který naznačuje, že Rusové zahájili „ofenzívu“ s cílem ovládnout Ukrajinu. Ve skutečnosti bojovali na letišti na severu hlavního města, než se stáhli.

Ve skutečnosti se Rusové nikdy nepokusili dobýt Kyjev a nechtějí Ukrajinu napadnout. To řekl jejich prezident Vladimir Putin v prvním týdnu své „speciální operace“. Obsazení vojenského letiště,

dokonce i toho severně od Kyjeva, je jen bitvou, která má Rusům zajistit vzdušnou převahu. Nesvědčí to o tom, že by měli v úmyslu dobýt hlavní město.

Ani výraz „zvláštní operace“ není neutrální. Moskva zdůrazňuje, že nevede invazní válku, ale realizuje svou „odpovědnost za ochranu“ obyvatelstva doněcké a luganské oblasti, které je od roku 2014 oficiálně cílem trestné operace Kyjeva. Zpochybňovat oprávněnost ruské speciální operace by bylo jako zpochybňovat operaci francouzské armády, která měla ukončit masakry ve Rwandě. Obě zvláštní operace byly schváleny rezolucemi Rady bezpečnosti OSN (rezoluce 929 z 22. června 1994 a 2202 ze 17. února 2015). Až na to, že rezoluce, o kterou se Moskva opírá, nebyla přijata ve spěchu. Je to ta, která schvaluje minské dohody a dává Německu, Francii a Rusku možnost zasáhnout k jejich prosazení.

Z komunikačního hlediska má termín „protiofenzíva“ tu výhodu, že nám dává zapomenout na to, že Kyjev již osm let vede válku proti vlastním občanům, při níž zahynulo 14 000 až 22 000 lidí v závislosti na počtu.

Kyjev dlouhé měsíce prosil o velké množství západních zbraní a získal je. Vycvičil také své vojáky, aby s nimi uměli zacházet. Mezitím se Moskva stáhla k linii, kterou přijala během mírových jednání, jež se konala v Bělorusku a poté v Turecku, než ji vypověděla Nejvyšší rada (kyjevský parlament, v němž Washington instaloval kancelář stálých poradců z ministerstva zahraničí a USAID). Moskva šla ještě dál tím, že opustila pravý břeh Chersonu (nikoli však levý břeh), čímž se řeka Dněpr stala přirozenou hranicí mezi Ukrajinou a Novorossijskem. Protože se obyvatelé tohoto regionu v referendu připojili k Ruské federaci, Moskva vybudovala dvě obranné linie táhnoucí se od ústí Dněpru až k Donbasu (Lugansk a Doněck). Jedná se o dvě linie dračích zubů (opevnění bránící průjezdu obrněných vozidel) a zákopů.

Severoatlantická aliance, která poskytuje zbraně a strategie, vydala rozkaz k zahájení protiofenzívy v době, kdy Kyjev již neměl kontrolu nad vzduchem a měl málo munice. Během předchozího roku mohla ukrajinská armáda využívat bezpilotní letouny ke sledování pohybu nepřítele. Nyní už to dělat nemůže, protože nepřítel ruší veškerou komunikaci na „svém“ území a kousek za ním. Teoreticky má Kyjev k dispozici působivý soubor pozemních zbraní, jaký dosud žádná země neměla. V praxi však mnoho z dodaných zbraní zmizelo, protože byly se souhlasem štědrých dárců nebo bez něj odeslány jinam. Pokud jde o munici, nelze ji na Ukrajině skladovat, aniž by ji zničily ruské hypersonické střely. Proto jsou skladovány v Polsku a Moldavsku a přes hranice se dostávají pouze na frontovou linii.

Ukrajinské síly se již čtrnáct dní snaží prolomit ruské obranné linie, ale bez úspěchu. Vojáci se shromažďují před těmito liniemi a jsou ostřelováni ruským dělostřelectvem. Když se rozhodnou stáhnout, vyšlou Rusové bezpilotní letouny, aby na jejich zpáteční cestě rozmetaly miny.

Jediné, co mohou kyjevské síly udělat, je obsadit vesnice, které leží několik kilometrů před obrannou linií. Mezitím ruské letectvo bombarduje jejich arzenály, někdy i hluboko uvnitř Ukrajiny. Nejúčinnější systémy protiletectvé ochrany, Patriots, byly zničeny hned po jejich instalaci. Moc jich nezbylo, jen tolik, aby dosáhly na staré rakety. Ukrajinský generální štáb tvrdí, že zničil šest raket Kinžal, což je vzhledem k jejich rychlosti (10 machů) nemožné. Kyjevský starosta Vitalij Kličko zveřejnil fotografii, na níž pózuje před vrakem Kinžalu. Bohužel vrak vůbec neodpovídá této zbraně.

Morálka ukrajinských vojáků je na historickém minimu. Ministerstvo obrany trvá na tom, že v týlu je stále mnoho mužů. Ivanofrankivská oblast však nařídila mobilizaci všech mužů ve věku od 18 do 60 let. Výjimky jsou vzácné. Skutečnost se tedy zdá být taková, že nezůstávají žádní bojovníci připravení k akci.

Severoatlantická aliance nasadila všechny své systémy AWACS k dálkovému sledování bojiště.

Nemůže ignorovat rozsah porážky. Kupodivu nadále tlačí Ukrajince do boje, či spíše do smrti.

Mise Africké unie a Nadace Brazaville byly přijaty zdvořile, ale Ukrajincům se jejich dobré služby nehodily. Jen se je snažili získat na svou stranu.

Kyjev nechce misi dobrých služeb

Washington stále doufá, že Kyjev zvítězí a prezident Joe Biden bude znovu zvolen. Mohl by však ustoupit a spolehnout se na dvě mise dobrých služeb Číny a Africké unie. Na popud Washingtonu však Nejvyšší rada zakázala komukoli jednat s „útočníkem“.

Čína zveřejnila 12 zásad, které by podle ní měly být základem jakékoli mírové dohody. Zvláštní vyslanec Pekingu Li Chuej odmítl jednat o jejich uplatňování, dokud je neschválí obě strany. To se nyní stalo. Západ se však nenechal oklamat. Můžeme pouze předstírat, že tyto zásady sdílíme, a to tak, že budeme pokračovat ve lžích, které jsme rozvíjeli po tři desetiletí. Jinak nás povedou k tomu, že uznáme oprávněnost ruského postoje, a budeme si tedy přát porážku Kyjeva.

Africká unie a Fondation Brazaville vyslaly čtyři hlavy států: Azaliho Assoumaniho (Komory a současného prezidenta Africké unie), Mackyho Salla (Senegal), Cyrila Ramaphosu (Jihoafrická republika) a Hakaindeho Hichilemu (Zambie). Všichni ostatní se nedostavili. Egyptský prezident vyslal svého premiéra Mostafu Madboulyho. Ugandský prezident Yoweri Museveni, který má Covida, vyslal svého bývalého ministra zahraničních věcí Ruhakana Rugundu. Konžského prezidenta Denise Sassou-Nguessa zastupoval Florent Ntsiba, státní ministr v prezidentské kanceláři.

Hned po příjezdu byla celá delegace pozvána na návštěvu Boutchy, kde jim hostitelé vysvětlili, že ruští okupanti páchali zvěrstva. Afričané se nesetkali s mezinárodními vyšetřovateli, kteří naopak zjistili, že masakry byly spáchány šipkami (munice hojně používaná za první světové války). Především však Rusové opustili Boutchu 30. března 2022. Místní starosta neviděl nic neobvyklého. Následujícího dne pak do městečka vstoupili kompletní nacionalisté z praporu Azov, ale těla byla nalezena až 4. dubna. Jednalo se tedy jednoznačně o dějiště občanské války, v níž plní nacionalisté

popravovali spoluobčany, o nichž se domnívali, že kolaborovali s Rusy. Afričané každopádně podobné situace dobře znají a nedají se snadno oklamat.

Když dorazili do Kyjeva, spustily se sirény. Na vůdce to však neudělalo dojem. Zjistili, že hlavní město nebylo bombardováno, ale pouze několik vojenských cílů.

Na závěrečné tiskové konferenci prezident Komor Azali Assoumani řekl: „Cesta k míru musí zahrnovat respektování Charty OSN a Afrika je připravena s vámi nadále spolupracovat při hledání trvalého míru (...) I když cesta k míru může být dlouhá, existuje naděje, protože rozhovory jsou možné.“ Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj odpověděl: „Během našeho dnešního setkání jsem dal jasně najevo, že umožnit jednání s Ruskem nyní, kdy je okupant na naší půdě, znamená zmrazit válku, zmrazit bolest a utrpení.“

Dne 17. června 2023 předal Vladimir Putin africké delegaci návrh mírové smlouvy, kterou v březnu 2022 podepsal předseda ukrajinské delegace během mírových jednání v Turecku.

Poté, co byli Afričané odmítnuti, odcestovali do Petrohradu na setkání s ruským prezidentem Vladimírem Putinem. Putin byl samozřejmě mnohem otevřenější. Nejenže neměl co ztratit, ale navíc měl ve svůj prospěch obrovský argument. Předložil delegaci (viz video) text mírové smlouvy a dodatku, který Ukrajinci vyjednali v březnu 2022 a který podepsal vedoucí jejich delegace. Dokonce vysvětlil, že při uplatnění tohoto návrhu ruská vojska opustila Kyjevskou a Černihivskou oblast a že Ukrajinci nejenže odmítli tyto texty ratifikovat, ale přijali zákon zakazující pokračování nebo obnovení mírových jednání.

Na summitu Afrika-Rusko, který je naplánován na 26.-29. července, uvidíme, která z hlav obou států bude v očích delegace Africké unie působit upřímněji. Zájem Kyjeva o mise dobrých služeb je stejně falešný jako jeho protiofenzíva.

AUTOR: Thierry Meyssan

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news